

‘լեռնէն,ի տեղ “լեռնէն” ըստ անուշա-
դրութեամբ: —

Օրօր օրօր եղներն ին եկեր,
եղներն ին եկեր, լեռնէն ին իջեր,
(կամ — եղներն ին եկեր, լեռնէն ին իջեր),
գեղ ալ անուշ քնիկ ին բերեր:

Յայտնի սխալ մըն է ճանիկեանի օրինակին
տողը որ կ'ըսէ “եղներն ին եկեր, “լեռնէն ին
իջեր, Եղներն եղն կրնար աւելի բարձր
վայրէ մը, ամպերէն, իջնել լեռները, այլ
լեռնէն կ'իջնեն քաղաքը կամ գաշտը:

(Հարաւորօրէն)

Մ. Ս. ԳԱՐՈՐԻԷԼԵԱՆ

ՄԱՏԵՆԱՌՈՍԱԿԱՆ

ԼՈՒՍԱՐԻՆ, Ա. տարի. Մթննայտան եւ ատաղջն ըն-
թեցաւ կազմեցն Սո. Լիսիցիան, Յովհ. Թումա-
նեան եւ Լ. Տանի, պատկերազարդեց Վ. Ախիկեան:
Տփ. 1907. մի 8°, էջը 96, գին 30 և .:

Արդէն ընդհանրացած է այն կարծիքը թէ
մանկան մը մտաց կարողութիւնները զարգացը-
նելու համար լաւագոյն մեթոտն է սկիւլ գոյծ-
նական մասէն եւ առաջնորդել տեսականին:
Այդ մեթոտը այնչափ աւելի կ'օգտէ, որչափ
փոքր է մանուկը: Մեր առջեւն ունեցած մա-
տենը այս մեթոտին կը ծառայէ: Մեթոտս,
թէպէտ պոյսահայ դասագրոց մէջ արդէն
սկսած էր մուտ գտնել, այսու հանդերձ Լու-
սարբի Յրգ. Հրատարակիչը, որչափ կը տես-
նուի, զայն մասնաւորապէս իրենց ուշադրու-
թեան առարկայ ըրած են: Այբբենարանս առա-
ջին էջէն սկսեալ պատկերազարդ է, ըստ որում
հայ լեզուին տառերն ուսուցած ժամանակն իսկ,
աշակերտին կը ցուցնեն նախ առարկան եւ
ետքէն առարկային անուան վրայէն կ'ուսուցանեն
այն տառերը, որոնցմով որ կը գրուին առար-
կայից անունները: Այբբենարանիս գնահատելի
ուրիշ կողմն ալ այն է, որ մանուկը գրել, կար-
դալ եւ առարկաները ճանչալ իրարմէ գանա-
զանել սորված ժամանակը՝ կ'ուսանի միեւնոյն
ատեն հայ տառերու գեղագրութիւնը, որով-
հետեւ տպագիր գրերուն քովը՝ կից են նաեւ
ձեռագիր ձեւերը: Ընթերցանութեան մասն ալ
(նոյնպէս պատկերազարդ) մէկտեղ է այբբե-
նարանին հետ: Ընթերցանութեան կտորները կը
բաղկանան ընտիր ժողովրդական պատմութիւն-
ներէ (քրոյներէ), գեղեցիկ ոտանաւորներէ եւ

հանելուկներէ, որոնց ամէնուն ալ առարկան
տղուն առօրեայ լսած կամ տեսած բաներն են:
Յայտնի է թէ ընթերցանութեանս երեք տեսակ
նիւթերն ալ տղան մտաց կարողութեանց զար-
գացման մեծապէս կը նպաստեն, որովհետեւ
պատմութիւնները տղուն միտքը զօսացնելով
կ'արթնցնեն, իսկ ոտանաւորներն, մասնաւոր
բերանացի սորված կտորներն ու հանելուկներն
ալ միտքը կը սրեն: Մատենան, որ ուսուսայ
գաւառաբարբառով է, յատուկ ուշադրութիւն
դարձուցած է ուղղագրութեան ալ, ըստ որում
ըստ գրաբարի եղած հին ուղղութիւնէն շեղած՝
ուսուսայ գրականութեան ուղղագրութեան
մասին բունքն Նոր ոճին ետեւէն գացած է:
Ուստի տետրակին ամբողջ մեթոտն ու բովան-
դակութիւնը, ինչպէս կը տեսնուի, գովելի ու
գնահատելի է եւ Հրատարակչաց ալ միտքա-
րութիւն, որոնք հայ մանկուոյն կրթութիւնը կը
դիտեն: Գուսակ է որ գրեթէ ամենայն մասամբ
գնահատելի մատենան, լաւ ընդունելով թին ալ
կը գտնէ ուսուսայ շրջանին մէջ, որով քաղա-
ւերութիւն մ'ալ կըլլայ Յրգ. Հրատարակչաց
դեռ այսպիսի տետրերը հրատարակելու: Մեր
կողմանէ բաղձալի կէտ մ'ալ որ կար մատենի
նկատմամբ, այն էր, որ մանկան միտքը կրթել,
սրել, զարգացնելը դիտուած ժամանակ՝ ըն-
թերցանութեան յատուկ կտորներով հայ ման-
կան սիրտն ալ բարոյապէս ազնուացնելը դի-
տուէր: Զուր է այսպիսի կտորներ կիտուել
տետրիս մէջ:

Հ. Ա. Զ.

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՏԵՆԱՐԻՆ — Միսիկար Գօշի Դատաստանագիրքը
եւ Հայոց ինն ցաղաքացիական իրաւունքը. 65:
— Ծուցակ մեծադրաց Թարգմ. 71:
ԴՐԱԿԱՆ — Գրական ղեկոր. 74:
ՊԵՏԱԿԱՆ — Կիւրքին կաթողիկոս վարդ. 76: — Բիւ-
զանդին եւ Պարսկաստան. 81:
ՍԵՆՏԻՆԱՐԻՆ — Հայաստանի ինն գաւառներուն
ցուցակը Նոր անուններով ցուցատուած. 86: —
Սրբաբարի մատենագիր Հայաստանի մասին. 89:
ՆԵՃՈՒՍԱՐԻՆ — Անդալ գաւառաբարբառը. 91:
ՄԱՏԵՆԱՌՈՍԱԿԱՆ — Լուսարբի, Ա. տարի. 96:

ՀՐԱՏԱՐԱՐԻՆ ԵՎ ՊԵՏԱՍՏԱՆԱՐԻՆ ԵՎ ԵՎԻՆԻՆ

Հ. ՈՍՓԱՆԵԼ Կ. ՊԵՐՏԻՆ

Կ. ԵՆԵՆԻՆ, ՄԻՍԻԿԱՐԻՆ ԵՎ ԵՎԻՆԻՆ